

Centres culturals de proximitat: allà on la cultura es fa estructura social

Publicat per [Interacció](#) [1] el 30/09/2014 - 09:23 | Última modificació: 06/05/2026 - 07:51

L'apologia dels centres culturals de proximitat proposa un desplaçament clar en la manera d'entendre l'impacte de la cultura. Davant d'un relat dominat per les grans institucions, el text defensa que és en els equipaments de barri on es fa visible amb més precisió la incidència real de la cultura en la societat. No tant com a espectacle o com a consum, sinó com a pràctica situada que travessa la vida quotidiana i contribueix a configurar el teixit social.

La tesi de partida és directa: la cultura té un impacte econòmic, però sobretot un impacte social que articula identitats, relacions i capacitats col·lectives. Els centres culturals de proximitat es presenten com els espais on aquest impacte es concreta. A diferència de les grans institucions, que operen com a contenidors especialitzats, aquests equipaments es confonen amb la vida del territori. Són llocs on la ciutadania no només accedeix a la cultura, sinó que la produeix, la transforma i la incorpora a les seves pràctiques quotidianes.

Aquest canvi de mirada té conseqüències. El centre cultural deixa de ser un edifici per convertir-se en un dispositiu territorial. El text ho formula amb claredat: els seus límits s'estenen més enllà de l'equipament fins al punt que el mateix territori esdevé part del centre. Això implica entendre la cultura com una infraestructura relacional, capaç d'activar processos socials, creatius i fins i tot econòmics des d'una escala local.

El valor dels centres de proximitat no es troba en la seva capacitat de programació, sinó en la seva funció com a espais de generació de teixit. Són llocs on es produeixen interaccions, es construeixen comunitats i es creen condicions per a la innovació social. Aquesta dimensió els converteix en indicadors privilegiats per observar com la cultura incideix en el desenvolupament dels territoris.

Al mateix temps, el text deixa entreveure una crítica implícita. Si el debat sobre el valor de la cultura continua centrat en grans institucions i en indicadors econòmics agregats, es corre el risc de no veure allò que realment sosté la vida cultural. Els centres de proximitat no només complementen el sistema, sinó que en revelen els límits i les mancances.

El resultat és una relectura del paper dels equipaments culturals locals. Més que instruments de difusió, apareixen com a espais on la cultura es produeix en relació directa amb la ciutadania, amb capacitat d'incidir en la cohesió social i en el desenvolupament territorial.

Referència

Ruiz, D. (2014, septiembre 9). *Apología de los centros culturales de proximidad*. Economía y Cultura.

[Llegir l'article original](#) [2]

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: desenvolupament territorial

Etiquetes: pensament cultural

• [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2014/centres-culturals-proximitat>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://economyycultura.wordpress.com/2014/09/09/apologia-de-los-centros-culturales-de-proximidad/>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/5328>